

socialmedicinsk tidskrift

Fyrtifemte årgången maj 1968 häfte 5

Allmän redaktion:

Claes-Göran Westrin, redaktör och ansvarig utgivare

Axel Gisslén, biträdande redaktör

Brita Bahrton, redaktionssekreterare

Vetenskaplig redaktion:

Ragnar Berfenstam, professor i socialmedicin,
Uppsala

Per Bjurulf, professor i socialmedicin, Umeå

Olle Höök, professor i medicinsk rehabilitering,
Göteborg

Gunnar Inghe, professor i socialmedicin, Stockholm

Bengt Lindegård, professor i socialmedicin, Göteborg

Gunnar Lindgren, professor i socialmedicin, Lund

Industrivägen 13, Solna. Tfn 08/83 20 83

Postadress: Fack, Stockholm 60

Postgiro 11 79

Samverkan i socialt arbete

Samverkan är ett ord, som kan ges flerdimensionell betydelse när det används i förbindelse med socialt arbete: Samverkan mellan specialister, mellan vådområden, mellan myndigheter, mellan socialarbetare och klient... Fler-talet av artiklarna i detta nummer belyser olika sidor av den samverkan, som är absolut nödvändig i socialt arbete.

Den kommunala socialvården har tidigare i huvudsak utvecklats efter lagområden. Socialhjälp, barnavård och nykterhetsvård har under decennier genomgått en successiv förändring genom förskjutningar i motiven till insatserna och genom utveckling av metodiken i arbetet. Förändringarna har emellertid i huvudsak skett inom ramen för, och genom, lagstiftningen. Resultatet har blivit en stark inriktning av det sociala arbetet på symptom och delsymptom i stället för helhetssyn och orsaksbehandling. Mot den bakgrunden är det av stort intresse att ta del av erfarenheterna från ett par av de kommuner, som har prövat en samordnad organisation inom socialvården. Avdelningschef Ove Rudquist redovisar erfarenheter från Göteborgs stad och socialchef Birger Stark från Sundsvalls stad.

I en samordnad socialvårdsorganisation måste specialister samverka i stor utsträckning. Lagarbete blir en ofta nödvändig arbetsform. Därmed ställs stora krav på en väl genomtänkt socialvårdsmetodik. Denna centrala samverkansfråga behandlas av sekreterare Kurt Sjöström vid Malmö stads socialförvaltning.

Inget är så svårt som att hjälpa en människa som av någon anledning inte vill hjälpas eller som i varje fall inte ser positivt på hjälpåtgärderna. Därför är tvångsmedlen ett ytterst problemfyllt instrument i det sociala arbetet. Bitr socialdirektör Nils Magnusson, Malmö stads socialförvaltning, tar i sin artikel upp frivillighet och tvång inom socialvården. Enligt hans mening bör tvångsåtgärderna i stort sett rensas ut ur den sociala lagstiftningen.

En intressant företeelse är, att samordningen av de traditionella sociala aktiviteterna i kommunerna tycks ytterligare vidga perspektivet på samverkan i det sociala arbetet. Sambanden med framförallt sjukvård och arbetsmarknadspolitik känns starkare när uppgiften blir att anlägga en helhetssyn i det sociala utrednings- och behandlingsarbetet. Doktor Hans Hjortzberg-Nordlund skriver om samspelet mellan sociala och medicinska insatser. Gränsområdet mellan socialvård och arbetsmarknadspolitik behandlas av Georg Svahn, avdelningschef vid socialförvaltningen i Göteborg. Hans tes är, att det krävs klarare målformuleringar på ömse håll. Först därefter kan samordnings- och avgränsningsfrågorna lösas på ett rationellt sätt.

A. G.

Nästa nummer

av Socialmedicinsk tidskrift innehåller bl.a.:

Gunnar Inge - Inga-Maj Juhlin:

Bostads- och sysselsättningssvårigheter hos svårt handikappad ungdom.

Jan Lagergren:

Rörelsehindrade barn. En inventeringsundersökning från Malmöhus läns landstingsområde.